

СУЧАСНА ПІСНЯ

Вона не забавка дитинна,
Вона не мрія золота,
Вона не ніжная, невинна
І несвідуща красота.
Вона не пестоці любови,
Не вітру шум, не шепіт хвиль.
Вона тверде, рішуче слово,
Вна оклик духу голосний.
Вна дзвін той, що народ скликає
В добі нещасть до дружних діл,
Потужна пісня бойовая
Защита серед граду стріл.
Вона огнистая лучина,
Що жару в серця долива,
В машині поступу пружина,
Непоборима і жива.
Не в сріблі, злоті, оксамиті
Вона зближається до вас, –
Вона робітниця і в світі
Свою роботу зробить раз.
Вна в серці криє біль пекучий,
Но вна не вмерла ще проте,
Вона жива, як люд робучий,
В котрім все людськості життє.
Вона горда і перед силов
Ніколи не зігне чола.

Вна дуб потужний над могилов,
Посеред хвиль бурних скала.
Вна ясним оком заглядала
У грудь відвічних поколінь,
Століть громада пролітала
Поперед нею, наче тінь.
Вна горя людського страшного
Нори гляділа з давніх літ,
Вона боліла, мліла много,
Заким на ясний вийшла світ.
Тож не цурайтесь видом бідним,
Нескладним гомоном її,
А серцем щирим і свобідним
Прийміть і полюбіть її.
Тож не цурайтеся, що стони
Часом крізь пісню ся прорвуть;
Се ж серць терплячих міліони
В тій пісні дружним боєм б'ють.
Прислухайтесь до того бою,
До зітхань горя в чорній тьмі,
Пригляньтесь до життя з любовою, –
А ви полюбите й її.